

Publicerad 2018-07-21 23:51 av Lena Söderkvist

*En oas i hettan*

### **En eftermiddag vid Ulriksdal**

Hägnat är huset som hörsammar längtan  
Lummiga, vilsamma skuggorna lockar  
Floden är forsen som rusar i blodet  
när syrsorna spelar i glänsande rockar  
Regn faller över mig, nådigt och varmt  
skyler det brända, allt påvert och armt  
Sedan skall skymningen, lysande röda  
få alla örter att somna, med möda

Det som var självklart till intet skall splittras  
Drömmar av ondska och godhet skall tyna  
Upp skall en sol stiga vid horisonten  
att vore den fräsch som en nystoppad dyna  
Far, alla tankar som plågade så,  
bli för er själva och låt mig förstå  
varför ni uppstod, förtvivlade spöken  
så skall jag vinka er ut i er öken

När ni är borta hörs skratt över gården  
Barnfötter springer kring skära syrener  
stannar rakt inte för någon som ropar  
nej, självklart nog styrs de mot äventyrsscener  
Ägarna grubblar väl inte en stund,  
fullt upp har de med att härma sin hund  
rulla sig gröna bland grässtrån och buskar  
Hunden dock tröttnar, och pälsen han ruskar

Hägnat blir frihet när barnet är vuxet  
Skuggorna lär att i hemlighet hålla  
floden som flödar i hjärta och sinne,  
att ingenting röja som annan kan kolla  
Fall på mig, regn, har jag sagt mången gång  
Ändå, ändå vill jag sjunga min sång  
skimra som solen på skymningsestraden  
Synas, så döljas, och blinka mot staden.

2/6 2018

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Söderkvist med Poeter.se id #49238 innehar upphovsrätten